

רְبָנוֹ נְחַמֵּן מִבְּרֶסֶלֶב

ספרוי מעשיות של שנים קדמוניות

8

אָרָב בָּנָו יְהִילָּד

LE RAV

LE FILS UNIQUE

Le mérite de ce travail

est dédié à

l'élévation des âmes de

CHIMEÔN BEN MEÏR

'HAYA BAT DANIEL

ת.ג.צ.ב.ה.

Il était une fois un rav qui n'avait pas d'enfant. Puis il eut un fils unique, qu'il éleva et maria. Or, ce fils habitait à l'étage, étudiant, comme il est d'usage parmi les gens de valeur. Il étudiait et priait constamment, cependant il ressentait un manque, dont il ignorait la nature. Il ne prenait goût ni à l'étude ni à la prière.

Il se confia à deux jeunes gens de sa connaissance, qui lui conseillèrent de voyager chez un certain Tsadik. Or, ce fils unique avait accompli une Mitsvah, qui le fit accéder au rang de "Petit Luminaire".

Il alla et révéla à son père, qu'il ne ressentait pas de saveur à son service divin, qu'il lui manquait quelque chose sans savoir quoi. Voilà pourquoi il souhaitait se rendre chez tel Tsadik. Son père lui répondit : « Comment te rendrais-tu chez lui ? N'es-tu pas plus érudit que lui et de meilleure naissance ? Il ne te sied pas de te rendre chez lui, abandonne donc cette voie. » Il l'empêcha ainsi de voyager.

Le fils unique retourna à son étude et, de nouveau, ressentit un manque etc. Il chercha conseil auprès des mêmes personnes, celles-ci lui recommandèrent encore de se rendre auprès du Tsadik. Il retourna voir son père, qui l'influença et le dissuada de voyager. Tout ceci se

בְּ עָשָׂה בֶּרֶב אַחֲרֵיכֶם הִיא לֹא בְּנִים. אַחֲרֵיכֶם הִיא לֹא בְּן יְהִיד וּגְדֹלָה אֹתוֹ וְהַשִּׁיא אֹתוֹ. וְהִיא יֹשֵׁב בְּעַלְיהָ וְלֹמֶד בְּדֶרֶךְ אַצְלַת הַגְּבִירִים. וְהִיא לֹזֶם וּמִתְפְּלַלְתַּמִּיד, רַק שְׁהִיא מְרֻגִּישׁ בְּעַצְמוֹ שְׁחִסְרָה לֹא אִיּוֹחֶדְרוֹן וְאִינּוּ יָזְעַם מָהּוּ. וְלֹא הִיא מְרֻגִּישׁ טָעַם בְּלִמּוֹדוֹ וּבְתִפְלַתּוֹ.

וּסְפֵר לְפָנַי שְׁנִי אַנְשִׁים בְּנֵי הַגְּנוּוֹרִים. וְנִתְנוּ לֹא עַצָּה שְׂיִסְעָד לְאֹתוֹ צָדִיק. וְאֹתוֹ בֵּין הַגְּנַל עָשָׂה מִצְוָה, שָׁבָא עַל-יְדָה לְבִחִינַת מָאוֹר הַקְּטָן.

וְהַלְךָ אֹתוֹ הַבָּן יְהִיד וּסְפֵר לְאָבִיו, בְּאַשְׁר שְׁאִינּוּ מְרֻגִּישׁ טָעַם בְּעַבּוֹדָתוֹ בְּגַנְל, וְחִסְרָה לֹא אִינּוּ יָזְעַם מָהּוּ, בֵּין הוּא רֹצֶחֶת לְנַסְעָה לְאֹתוֹ צָדִיק. וְהַשִּׁיב לֹא אָבִיו: אֵיךְ אַתָּה בָּא לְנַסְעָה אַלְיוֹ הַלָּא אַתָּה לְמַדֵּן יוֹתֵר מִמְּנוּ וּמִיחַס יוֹתֵר מִמְּנוּ, לֹא נָאָח לְךָ לְנַסְעָה אַלְיוֹ, בְּלִכְדֵּךְ מַדְרָךְ זוּ. עד שָׁמַנְעָ אֹתוֹ לְנַסְעָ.

וְחִזְרָה לְלִמּוֹדוֹ, וּשׁוֹב הַרְגִּישׁ חַסְרוֹן בְּגַנְל. וְהַתִּיעַז שׁוֹב עַם אֹתָן הַאַנְשִׁים הַגְּנַל, וַיַּעֲצֹז אֹתוֹ בְּמִקְדָּם לְנַסְעָה לְהַצָּדִיק. וּשׁוֹב הַלְךָ לְאָבִיו, וְהַטָּה אֹתוֹ אָבִיו וּמַנְעָ אֹתוֹ בְּגַנְל. וְבָנָו הִיא בְּמַה פָּעָמִים. וְהַבָּן הַגְּנַל הִיא מְרֻגִּישׁ שְׁחִסְרָה לֹא. וְהִיא

répéta à plusieurs reprises. Or, le fils ressentait qu'il lui manquait quelque chose, et il se languissait beaucoup de combler ce manque dont il ne comprenait pas la nature.

Il alla de nouveau voir son père et insista tellement que ce dernier fut contraint de l'accompagner, car il ne voulait pas le laisser voyager seul, étant son seul fils. Le père lui déclara cependant : « Tu vas voir, je vais voyager avec toi et je te montrerai que ce Tsadik est sans valeur. » Ils firent atteler les chevaux à la voiture et se mirent en route.

Or, le père avait prévenu son fils : « Ceci constitue ma condition : si tout se passe normalement, cela voudra dire que le Ciel consent à notre voyage. Sinon, cela signifiera que le ciel s'y oppose, et nous rebrousserons chemin. » Ils roulèrent. Parvenus à un petit pont, l'un de leurs chevaux trébucha, la voiture se renversa et ils faillirent se noyer. Le père déclara au fils : « Regarde ! Une telle chose n'est pas ordinaire, ce voyage n'est donc pas souhaité du Ciel. » Et ils rebroussèrent chemin.

Le fils reprit son étude. De nouveau, il éprouva ce manque qu'il ne s'expliquait pas. Il retourna supplier son père. Celui-ci fut obligé de l'accompagner une seconde fois. Lorsqu'ils voyagèrent, le père énonça ses conditions comme

מִתְגַּעֲגָע מֵאֵד לִמְלָאת חֶסְרוֹנוֹ וְלֹא יְדֻع מָהוּ בְּגַנְּלָה.

וּבָא עַזְדָּה לְאָבִיו וְהַפְצִיר בּוּ עַד שְׁחַבְרָה אָבִיו לְגַסְעָע עַמּוֹ, כִּי לֹא רְצָחָה לְהַגִּיחָה אֶזְתוֹ לְגַסְעָע לְבָדוֹ מְחַמָּת שְׁהִיה בֵּן יְחִיד. וְאָמַר לוֹ אָבִיו: הַלֹּא תַּرְאָה שְׁאָסָע עַמּוֹ, וְאַרְאָה לְךָ שְׁאַיִן בּוּ מְמַשָּׁה. וְאָסְרוּ הַמְּרִכְבָּה וְגַסְעָו.

אָמַר לוֹ אָבִיו: בָּזָה אַנְפָה: אִם יִתְנַהֵג בְּסֶדֶר, הוּא מִן הַשְׁמִים, וְאִם לֹא, אִינָנוּ מִן הַשְׁמִים, וְנַחֲזָר. וְגַסְעָו וּבָאוּ אֶל גַּשְׁר קָטָן. וְנַפְלֵל סִוִּים אֶחָד, וְהַמְּרִכְבָּה נִתְהַפְּכָה וּבְמַעַט נִטְבָּעוּ. אָמַר לוֹ אָבִיו: רָאָה שְׁאַיִן מִתְנַהֵג בְּסֶדֶר וְאִין הַגְּסִיעָה מִן הַשְׁמִים, וְחִזְרָן.

וְחִזְרָן הַבָּן לְלִמודֹז. וְשׂוֹב רָאָה הַחַסְרוֹן שְׁחִסָּר לוֹ וְאִינָנוּ יוֹדָע. וְחִזְרָן וְהַפְצִיר בְּאָבִיו בְּגַנְּלָה. וְהַכְּרָח לְגַסְעָע עַמּוֹ שְׁנִית. וּבְשַׁגְּסָעָו הַעֲמִיד אָבִיו הַגְּסִיּוֹן כְּבָרָא שְׁנִיה אִם יִתְנַהֵג בְּסֶדֶר. וְגַזְדְּמָן כְּשָׁהִיו נַסְעִים,

précédemment, tout devait se passer normalement. Or, il arriva que, sur la route, les deux essieux de la voiture se brisèrent. Le père déclara au fils : « Comprends-donc qu'un tel voyage ne nous convient pas. Est-ce naturel que deux essieux se rompent ? Nous avons voyagé dans cette voiture tant de fois, une telle chose ne s'est jamais produite. » Ils s'en retournèrent.

Le fils unique reprit ses habitudes, c'est-à-dire son étude, mais il éprouva de nouveau ce manque. Les mêmes personnes lui conseillèrent de voyager [auprès du Tsadik]. Il se présenta encore chez son père et l'implora; celui-ci dut l'accompagner une fois de plus. Mais cette fois, le fils demanda au père de ne plus conditionner leur voyage, car la nature est ainsi faite qu'un cheval tombe parfois, ou que les essieux cassent, à moins que ne se produise quelque chose d'exceptionnel. Ils se mirent en route.

Le rav et le fils unique parvinrent à une auberge pour y passer la nuit, et rencontrèrent là-bas un marchand. Ils se mirent à discuter ensemble, comme c'est l'habitude chez les commerçants, sans divulguer toutefois leur destination, car le rav avait honte de révéler qu'il se rendait chez le Tsadik. Ils bavardaient donc de faits divers, puis au cours de la conversation, ils en vinrent à parler

וְנִשְׁבַּרְוּ שָׂנִי הַיּוֹדֵת (שְׁקוֹרִין "אֲקָסִין"). וְאָמַר לֹז אָבִיו: רְאֵה שְׁאֵינוּ מַתְנֵהָג לְנוּ לְגַסְעָ, בַּיְ הָאָמ וְהַדְּרָךְ הַטְּבָע שְׁיִשְׁתְּבָרְוּ שָׂנִי הֶאֱקָסִין. וּבָמָה פְּעָמִים שְׁגַסְעָ עִם הַמְּרַכְּבָה הַזֹּאת, וְלֹא גַזְדְּמָן בְּזֹאת, וְחִזְרָוּ.

וְחִזְרָוּ הַבָּן הַגְּל לְדִרְבָּו בְּגַל, הַיָּנוּ לְלִימֹודו וּבָאוּ בְּגַל, וְשׁוֹב הַרְגִּישׁ הַחַסְפָּרוֹן בְּגַל, וְהָאָנָשִׁים יַעֲצֹו אָתוֹ לְגַסְעָ. וְחִזְרָוּ לְאָבִיו וְהַפְּצִיר אָתוֹ בְּגַל וְהַכְּרָח לְגַסְעָ עַמּוּ עַזְדָּה. וְאָמַר לֹז הַבָּן שְׁלָא נִעַמֵּד עוֹד עַל גַּסְיוֹן כֹּזה, בַּי וְהַדְּרָךְ הַטְּבָע, שְׁגַזְפֵּל סֻסִים לְפָעִים, או שְׁגַשְׁתְּבָרִין הֶאֱקָסִין, אָם לֹא שִׁיחָה אַיזָּה דָּבָר מְגַשֵּׁשׁ מַאֲדָר, וְגַסְעָן.

וְבָאוּ לְקַרְעַטְשָׁמִי לְלוֹז, וְמִצְאָו שָׁם סָוחָר. וְהַתְּחִילוּ לְסִפְר עַמּוּ בְּדָרְךְ הַסּוֹתְרִים, וְלֹא גַלּוּ לֹז שְׁהָם נֹסְעִים לְשָׁם, בַּי הָרָב הַיה מַתְבִּישׁ בְּעַצְמוֹ לְזָמֵר שְׁנוֹסָעַ לְאַזְתּוֹ הַצָּדִיק. וְהִי מִדְבָּרִים מִעַסְקֵי הַעוֹלָם, עַד שְׁבָסְבּוּבְּ הַדְּבָרִים הַגִּיעוּ לְסִפְר מִצְדִּיקִים הַיְכֹן גִּמְצָאִים צִדִּיקִים. לְסִפְר לְהָם שְׁשָׁם גִּמְצָא צִדִּיק, וְשָׁם

des Tsadikim et des lieux où ils se trouvent. Le marchand leur raconta qu'à tel endroit résidait un Tsadik, et à tel autre encore.

Le rav et son fils se mirent alors à parler du Tsadik chez qui ils se rendaient. Le marchand leur répliqua, l'air étonné : « Celui-là ? C'est un ignorant ! Car, je reviens de chez lui, et j'étais là-bas lorsqu'il a commis une faute. » Le père, s'adressant à son fils : « Tu vois bien, mon enfant, ce que raconte le marchand, en toute innocence, lui-même revient de là-bas !... »

Ils s'en retournèrent, et le fils mourut. Il apparut en rêve, par la suite, au rav son père. Celui-ci remarqua combien son fils était courroucé, il l'interrogea : « Pourquoi es-tu irrité à ce point ? » le fils lui répondit : « Rends-toi donc auprès du Tsadik chez qui nous devions aller, celui-ci t'apprendra la raison de ma colère. » Le rav se réveilla et conclut que ce n'était qu'un effet du hasard.

Puis il fit le même rêve de nouveau, et considéra encore qu'il s'agissait d'un rêve sans signification, et ainsi jusqu'à trois fois. Il reconnut enfin que la chose n'était pas fortuite. Il voyagea là-bas [chez le Tsadik] et sur la route, il croisa le marchand qu'il avait rencontré auparavant, lorsqu'il avait voyagé avec son fils.

וְשָׁם.

והתחלו הם לדבר מהצדיק שגסעו אליו. השיב להם: זה, בלשון תמה, הלא קל הוא, כי אני נסע עבשו ממנה, ואני הייתה שם, שהיה עזבר עברה. ענה אביו ואמר לבנו: הראית בני, מה שזו הסוחר מספר לפיו תמו. והלא הוא נסע ממש.

וחזרו לביתם ונפטר אותו הבן. ובא בחלום לדרב הניל אביו. וראה אותו שהיה עומדת בכם גדול. ושאל אותו: למה אתה בכם כל-כך. והשיב לו, שיפע לאותו הצדיק הניל, שרצה לנסע עם בנו אליו בנויל, והוא יגיד לך על מה אני בכם. והקיז, ואמר שפקרה הוא.

אחר-כך חלם לו עוד בנויל, ואמר שהוא גם-בן חלום שלו, ובין עד שלשה פעים. והבין הלא דבר הוא, ונסע לשם. ונגע בהדרך את הסוחר שפיגע מקדם בעת שנסע עם בנו.

Le rav le reconnut et l'interpella : « Tu es bien celui que j'ai vu à l'auberge !? » L'autre lui rétorqua : « Bien sûr que tu m'as vu ! » et, ouvrant largement sa bouche, il lui proposa : « Si tu le veux bien, je vais t'avaler ! » Le rav lui répondit : « Qu'entends-tu par là ? » L'autre continua : « Rappelle-toi ! Lorsque tu as voyagé avec ton fils. Au début, un cheval a trébuché sur le pont et tu t'en es retourné; puis, ce sont les essieux qui se sont brisés; ensuite, tu m'as rencontré, et je t'ai déclaré qu'il [le Tsadik] était un ignorant.

Et puisque je m'en suis débarrassé – de ton fils, tu peux désormais continuer ta route. Car ton fils avait accédé au rang de "Petit Luminaire", et ce Tsadik étant du niveau de "Grand Luminaire", s'ils s'étaient rencontrés, le Machia'h serait venu. Et puisque j'ai écarté ton fils, tu peux continuer ton voyage. » Le "marchand" disparut en prononçant ces paroles, et l'autre [le rav] n'avait personne à qui répondre.

Le rav voyagea chez le Tsadik, et s'écria : « Malheur ! Malheur ! Malheur pour ceux qu'on a perdus et qu'on ne peut ramener ! » (*Exode Rabba 6,4*).

Que l'Eternel béní-soit-Il nous rapporte bien vite ceux qui nous ont été retirés, Amen.

והכיר אותו ואמיר לו: הֲלֹא אַתָּה הוּא שִׁרְאִיתִיךְ בָּאוֹתוֹ הַקְּרֻעַתְשָׁמִי. והשיב לו: בָּוּדָאי רָאִית אֹתָי. ופתח פיו ואמיר לו: אִם תַּرְצָה, אֲהַזֵּה בּוֹלֵע אֹתָךְ. אמר לו: מָה אַתָּה מִדְבָּר? השיב לו: זָכָר אַתָּה, כִּשְׁנָסַעַת עִם בְּנֵה, וּבְתַחַלָה נִפְלָסָם עַל הַגְּשֶׁר, וְחִזְרָת. אַחֲרַכְךָ נִשְׁבָּרוּ הַאֲקָסִין. אַחֲרַכְךָ פְּגַעַת בֵּין, ואמרתי לך שהוֹא קל.

ומאוחר שפטרתי אותו, את בנה, עבשו אתה רשאי לנסע, כי הוא היה בחינת מאור הקטן, והצדיק הנ"ל הוא בחינת מאור הנגדל. ואם היה מתועדים יחד, היה בא משיח. ובין שפטרתי אותו אתה רשאי לנסע. ובתווך דבריו געלם, ולא היה לו עם מי לדבר.

ונסע הרבה אל הצדיק, וצעק חבל, חבל, חבל על דָאַבְדִין ולא משתחווין.

השם יתברך ישיב נדחינו בקרוב, אמן:

Car, ce marchand était en fait le *Samèkh-Mèm* [l'ange du mal] lui-même, qui avait pris l'apparence d'un commerçant et les avait ainsi bernés. Puis, en rencontrant le rav une seconde fois, il l'avait nargué, pour avoir écouté son conseil. Ainsi se comporte le *Yétsèr HaRa'* [le mauvais penchant], comme c'est [tristement] connu, l'Eternel béni-soit-Il nous en préserve.

וזה הפסחן הג"ל היה הספק-מ"ס בעצמו, שנדרמה לפסחן והטהרה אותם. ואחר-כך בשפנעו שנית בתרב הג"ל התגלה עמו הוא בעצמו על אשר שמע לעצתו, כי כן דרכו בידוע. השם יתברך יצילנו:

רמזי מעשיות

סיפור נפלא ונורא ומוסר השכל איך הבע"ד מתגבר ומשתדל בתהbolותיו למנוע מההתקרב להצדיק האמת והעיקר מהצדיק שבו תלוי כל תקוות ישראל וכל מה שהאדם גדול יותר ויש בו מדרינה ובחינה גבוה ביותר מתגבר עליו למנעו ביותר כי אם היה הוא מתקרב מי יודע מה היה נצמן מזוה טובה והיקון לכל ישראל ולכל כל העולמות כולם מבון מסיפור זה עצמו כי לא גם הצדיק הזה היה מפורסם והוא אנשים מישראל מקרבים אליו כי לא מהם היו אותן החינה גבוה כי זכה לבחינת מאור הצדיק הזה ודיקא על בן הרוב הזה מחמת שהיה בו בחינה גבוה כי זכה לבחינת מאור הקטן ואם היה הוא מתקרב לצדיק וזה שהיה בחינת מאור הגדל היה תיקון כל העולם כמובואר בפנים על בן התגבר עליו הבע"ד ביותר, ועיקר ההתגברות היה למנעו מההתקרב לצדיק וזה דוקא אבל גם הבע"ד היה מרוצה שתיקרב לצדיקים אחרים ויכול להיות שאלו הצדיקים שמספר להם הבע"ד (בפוגם בו מתחילה) שם נמצא צדיק לשם ושם יכול להיות שהם גם בן צידי אמת, רק שלא היו במדריגת ומעלה זה הצדיק שבו هي תלוי שלימות תיקון כל העולם כולו:

גם מבון מסיפור זה איך שבunningים כאלו אין להעמיד על נסונות אם יתנהג בסדר כי אדרבא ברוב הפעמים אם העניין הוא דבר גדול באמת בודאי בתחום העניין יתגבר הבע"ד והקיטרוניים להזמין איזה סיבות שהם מבחינות שלא בסדר בכדי למנעו על ידי זה חס ושלום וצרכין להתפלל ע"ז להשם יתברך מادر שלא יomin לו נסונות וסיבות עוד הרבה פסוקים כאלה בעניין זה ואם רואה שמתגברים המניות נגדו או צrisk להתגבר כנגדם בחשך גדול ביותר וכמובואר בדבריו זיל הרבה בזה והעיקר צרכין

להתגבר נגד מניעת המוח כי הבע"ד מתגבר עלكم הלב והמוח בסבירות של שקר וטעות כי הלא גם בספר זה היה העיקר מניעת המוח ובתחילה היה המנעה מאביו שהшиб לו הלא אתה למדן ומיוחס יותר ממנו לא נאה לך לנסוע אליו וכו', ואחר כך בנסיבות והעמיד על נסיעון אם יתנהג כסדר וכו' וזה גם בן היה מצד מניעת המוח וכן אחר שנפל הסום מן הגשר ונחפכה המרכבה וכן בפעם השנייה שנשברו שני ידות העגלה וכי היה להם על ידי זה איזה מניעת ממש מלנוסע להצדיק, רק שעלה ידי זה התגברו עליהם מניעת המוח ביותר, ובפרט בהנסיעה השלישית שהסבירו שלא לעמוד עוד על נסיענות כלל, אם לא שייהי איזה דבר מורגש מכך ונמנעו אחר כך על ידי שפגוו בהסוחר ודיבר לשון הרע ושקרים על הצדיק וכי דבר כזה הוא דבר מורגש מכך באמת שצרכין להמנע על ידי זה הלא ידוע שככל העולם מלא שקרים ובמאמר הכתוב תאלמנה שפת שקר הדברים על צדיק עתק וכו' וכיודע ומפורסם שכמעט על רוב גדולי ישראל בפרט על ייחדי הדורות היה עליהם מחולקת הרבה ודיברו עליהם שקרים וכזבים הרבה ואחר כך איך נמנעו כל כך על ידי מה שדיבר הפסchor לפיו תומו מי יודע אם הוא לפי תומו כי אולי הוא מהחולקים עליו ושונאים אותו וכשהמע שהתחילו הם לדבר ממנו השיב להם לשיטתו:

מכל זה מובן לכל שעייר התגברות המניעות בעניין זה היה רק מניעת המוח על כן צריכין להתפלל הרבה להשם יתרך להנצל מזה:

והעיקר למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום וכל מעשייו יהיו רק לשם שמיים באמת, או יהיה ה' בעזרו לעמוד ולהתגבר על כל המניעות ויזכה לילך בדרך האמת לאמתו ובמובן גם מסיפור זה שהמנעה מאביו הרב היה רק מלחמת פחיתות הבוד, כי השיב לו הלא אתה למדן ומיוחס יותר ממנו ולא נאה לך לנסוע אליו ובאמת אין עיקר השלימות תלוי בלמדן ומיוחס רק הכל לפי רוב המעשה וכמו שרימזו רביינו ז"ל בספר זה עצמו במה שבתוב שם והוא בן הנ"ל עשה מצוה שבא על ידה לבחינת מאור הקטן ראה והתפלא על עומק קדושת דבריו ז"ל כי לא אמר סתם שאותו הבן היה בחינת מאור הקטן רק ביאר להודיעו שבא למדרינה זאת על ידי מצוה שעשה כי הכל לפי רוב המעשה כנ"ל ואין להאריך בכאן בעניינים אלו ביותר ומבואר במא"א:

ועיין שם עוד שאחר כך כשפגע הרב בהסוחר אחר פטירת הבן והכירו כי הוא וזה הסוחר שראה אותו מוקדם והшиб לו בודאי ראית אותה ופתח פייו ואמר לו אם תרצה אהיה בולע אותך וכו' והגמ כי לשון זה רגיל בבני אדם אף על פי בן הוא לשון תמורה כי מי הוא שירצה שיבלוו אותו ועוד אם יוכל לבולע אותו יבלע אותו גם אם לא ירצה אך יש לומר שרימזו לנו רביינו ז"ל גם בזה דבר עמוק ואמת, כי באמת אי אפשר להבע"ד לבולע את האדם בעל כרחו גם אם לא ירצה אליו רק שהוא מسبب ברוב תחבולותיו והסתותיו ופיתויו עד שמכנים רצון בלב האדם לנטוות אחראי ואז יכול לבולע אותו ממש חם ושלומ כמו שגמ בספר זה הכנים תחלה בלב הרב שלא יהיה לו רצון שישע בנו אל הצדיק כי נדמה לו שהוא פחיתות הבוד לפניו וכמובואר גם אחר כך בפגעו בהסוחר היה מתבישי לומר שנסוע לאותו צדיק וממילא בשחננים הבע"ד בדעתו לנטוות אחר רצונו בודאי

היה בכך להתגבר עליו וזה רימנו לו אם תרצה היינו אם יהיה רצונך נ麝ך אחר רצוני בודאי אהיה בולע אותו בבחינת לבולע רשות צדיק ממנו דיקא ולא צדיק גמור כמו שדרשו רוזל כי בודאי הוא רוצה לבולע את האדם למורי חם ושלום בבחינת צופה רשע לצדיק ומקש להמיתו ועל כן עיקר העצה להתגבר לבלי להיות לו שום רצון אליו כי היהת שיחיה לאדם רצון שיבולע אותו שונאו ואז בודאי יתגבר עליו כי הקב"ה עוזרו ומסייע לו בבחינת ה' לא יעבנו בידו כמו שדרשו רוזל על פסוק אתה תמשל בו אם תרצה תתגבר עליו אם תרצה דיקא וזה בבחינת מה שאמר הכתוב "בני אם יפתח חטאים אל תאהה אל תאהה דיקא ואז בודאי יתגבר עליהם וזה בבחינת מה שנאמר אצל יוסף הצדיק וימאן דיקא ובמבער מזה במ"א:

ובאמת ע"פ רוב מה שהבע"ד בולע לפעם את האדם למורי חם ושלום הוא על ידי שבתחלת מסיתו למה שמסיתו ואחר כך כשבושם אליו הוא בא בעצמו ומודיע לו עצם הפנים שפנים על ידי זה עד שעיל ידי זה מהליש דעתו ומפליו למורי חם ושלום ועל כן גם בכך שבא להודיע להרב עצם הפנים שפנים על ידי שנ麝ך אחרי הסותתו ופיתה אמר לו תחלה אם תרצה אהיה בולע אותך היינו כי אם ירצה גם עכשו לחיות נ麝ך אחר עצתו ויחלש דעתו מאד או יוכל לבולע אותו ממש חם ושלום ובאשר היו כבר כמה מעשיות כאלה בעולם השם יתרוך יצילנו:

והנה עוד מבואר ומובן מתחלה זה הסיפור כי לא מיביא מי שאינו עוסק בתפלה ורחוק למורי מעבודת ה' הוא צריך בודאי להשתדל לבוא ולהתקrb להצדיק האמת כי בודאי יתעורר על ידו לתשובה שלימה אך אפילו מי שעוסק בעבודת ה' ולומד ומתפלל תמיד, אף על פי כן להרגיש טעם בעבודתו ולעבד את ה' בשמחה ושתהיה עבודתו שלימה בלי שום חסרון הוא רק על ידי התקrbות להצדיק האמת, מבואר בפנים ועוד במקומות הרבה בדבריו ז"ל ועיין במאמר אמר אל הכהנים בליקו"א סי' ב' מבואר שככל בבחינת עבודה התפלה הוא בבחינת מאור הקטן על כן צרכין לקשר אותה ולהביא אותה אל הצדיק האמת שהוא בבחינת משה בבחינת מאור הנadol בכדי להאריך בה ולהשלימה שזה בבחינת זההיר גדולים על הקטנים שזה בבחינת מה שנאמר אצל המשכן ויביאו את המשכן אל משה ויקם משה (דיקא) את המשכן ובמבער גם בזוהר הקדוש (פקודי רל"ח ע"ב) עיין שם עוד ועוד בכמה מקומות בדבריו ז"ל בעניין זה ויונען לך:

לקוטי עצות – מהדורא בתרא

צדיק פ"ז

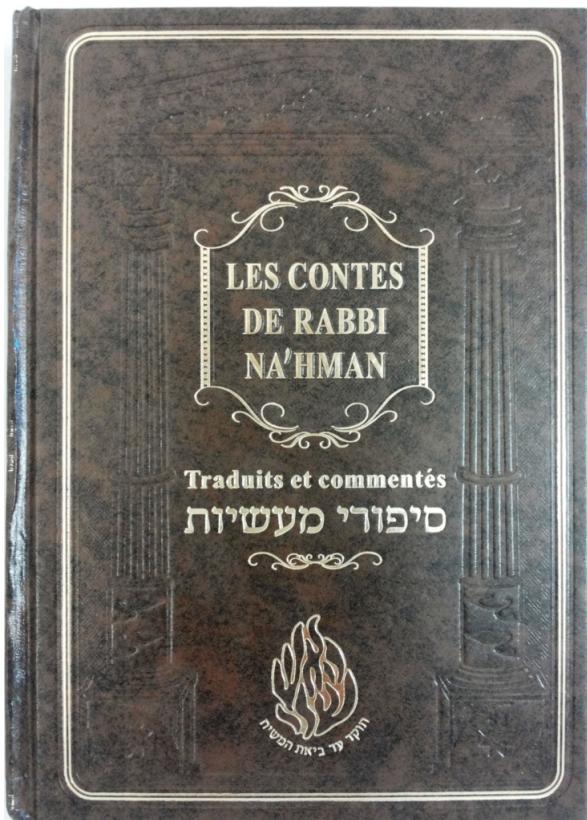
(מובא שם תמצית כל העניין הנ"ל בקיצור)

כל זמן שאין האדם זוכה להתקrb באמת אל הצדיק האמת אז אף על פי שלומד ומתפלל תמיד אף על פי כן אין זוכה להרגיש טעם אמיתי בלימודו ותפלתו ואם היה משים אל לבו הייטב היה מרגניש בעצמו שחסר לו איזה חסרון ואין יודע מה (ובאמת

החסרון הוא מצד שלא זכה להתקrb לצדיק אמיתי שיאיר לו האמת) ואשרי למי שזוכה להתקrb להצדיק האמת בעזה"ז בחים חיוו כי הב"ד מניח את עצמו ע"ז
מאד למנוע את האדם מזה כל ימי חייו חם ושלום מאחר שעיקר שלימות קדושת יהדותו תלוי בזה ולפעמים יש אדם שעושה מצוה בזאת שבא על ידי זה לבחינת מאור הקטן ואלמוני היה האדם הזה זוכה להתקrb אל הצדיק האמיתי שהוא בוחנת מאור הנגדל כבר היה בא משיח והיה תיקון העולם בשלימות, והאדם הזה אף שיש לו גיענויות וכסופים גדולים מסתמא להתקrb לזה הצדיק אך הב"ד מתגרה בזה האדם ביותר ומוזמן לו מניעות רבות אחרות בכל פעם בפרט מניעת המוח כמבואר במ"א (וכמבוואר לעיל) ועicker המניעה על ידי שמתלבש הס"מ עצמו באיזה חולקים ובודים הדברים על הצדיק עתק וכו' על כן צריכין לבקש מאד מהשם יתרך שיזכה לשבר כל המניעות ולהתקrb באמת הצדיק האמיתי עין בפנים:

Les Contes de Rabbi NA'HMAN

*Édition de luxe, à prix coûtant
32 chékels*

ISRAËL
972 (0) 54 84 29 006
(Meir)

FRANCE
01 77 47 57 04
(Meir)